

за насаждане на ново учение съ български езикъ. Поелъ управлението на училището върху плещитъ си, той става самовластенъ въ него, разширява основното образование, като постепенно отваря нови класове и скоро въздига едно добръ уредено класно училище. Благодарение широката образованостъ и високитъ дарби на уредника му, подготвенъ за систематично и правилно прѣподаване, училището станало първо въ България, а питомцитъ му, отвратени отъ първобитнитъ филади и надути фрази на гръцкитъ учители, излизали съ положителни знания и истинско родолюбие. Още съ пристигането си Чинтуловъ се заловилъ сериозно да повдигне образованието на родния си край. Самъ се грижилъ да набавя учебници за ученицитъ си и пише на приятеля си Н. Х. Касапски да му прати 20 аритметики и 20 землеописания. „Пиши ни да го снабдимъ, помежду други книги съ Аритметикѣ Христодула Костовича 20, съ Фотиновото землеописание 20 и пр. (Арх. Н. Г., I. 790). Но това, което имало на български не било достатъчно, и затова той се принуждавалъ да прѣвежда отъ руски на български всичко, което му било нужно за прѣподаване, а ученицитъ му прѣписвали (Янтра 102). Прѣподавалъ е катехизисъ (пространенъ, както се изучавалъ въ семинарията, поради което задавалъ голѣма мъжа на ученицитъ си), свещенна история, гръцки езикъ, руски езикъ (веднажъ или два пѣти въ седмицата), граматика славянска, география, аритметика, история, физика, геометрия, пасхалия и слѣдъ часветъ черковно пѣние, а въ първитъ години на учителствуванието му се е прѣподавало още френски и турски (Отчетъ на Слив. гимназия, цит. кн., стр. 2). Все тогава, вѣроятно, Чинтуловъ ще е прѣподавалъ и риторика, като се е ползвалъ отъ съществуващитъ тогава руски ръководства, и е давалъ